

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 13 decembrie 2023
(OR. en)

16805/23

**Dosar interinstituțional:
2018/0198(COD)**

**COH 101
CADREFIN 194
IA 366
CODEC 2504**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 decembrie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 790 final
Subiect:	Propunere modificată de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind un mecanism de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context transfrontalier

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 790 final.

Anexă: COM(2023) 790 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 12.12.2023
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Propunere modificată de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind un mecanism de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context
transfrontalier**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere modifică propunerea Comisiei de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind un mecanism de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context transfrontalier¹ („propunerea privind MTFE”), inclusiv prin modificarea titlului în Regulament privind facilitarea unor soluții transfrontaliere.

Comisia a adoptat propunerea privind MTFE în mai 2018, însă Parlamentul și Consiliul nu au ajuns la niciun acord cu privire la acest dosar, întrucât cei doi colegiitori au adoptat poziții diferite. Parlamentul și-a adoptat poziția în primă lectură la 14 februarie 2019. În general, această poziție a sprijinit foarte mult propunerea Comisiei și a propus câteva adăugiri pentru a oferi o mai mare flexibilitate în punerea în aplicare. Consiliul nu a adoptat o poziție oficială, întrucât statele membre au ridicat o serie de probleme cu privire la propunere la nivelul grupului de lucru și au întrerupt lucrările cu privire la dosar.

La 14 septembrie 2023, Parlamentul a adoptat o rezoluție legislativă din proprie inițiativă conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la modificarea propunerii privind MTFE, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”).

Prezenta propunere modificată a Comisiei ține seama în mod corespunzător de preocupările, observațiile și recomandările celor doi colegiitori, menținând, în același timp, accentul inițial al propunerii privind MTFE pe soluționarea obstacolelor care împiedică viața comunităților transfrontaliere.

De la adoptarea de către Comisie, în 2018, a propunerii privind MTFE, necesitatea de a debloca potențialul regiunilor transfrontaliere din UE prin propunerea unui cadru juridic pentru soluționarea obstacolelor transfrontaliere a devenit și mai presantă. Obstacolele juridice și administrative transfrontaliere reprezintă provocări semnificative pentru viața de zi cu zi a 150 de milioane de cetățeni care locuiesc în regiuni transfrontaliere, precum și pentru întreprinderi și instituții, îngreunându-le activitățile și afectând negativ performanța economică. Se estimează că eliminarea a 20 % din obstacole ar stimula creșterea cu 2 % a PIB și ar crea peste un milion de locuri de muncă în regiunile transfrontaliere². Dincolo de efectele macroeconomice, accesul la serviciile publice, cum ar fi transportul, spitalele și universitățile, este, în general, mai dificil în regiunile transfrontaliere. Navigarea între diferitele sisteme administrative și juridice este adesea complexă și costisitoare.

¹ COM(2018) 373 final din 29.5.2018.

² Comisia Europeană, Direcția Generală Politică Regională și Urbană, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., „*Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report* (Cuantificarea efectelor obstacolelor frontaliere juridice și administrative în regiunile frontaliere terestre - Raport final)”, Oficiul pentru Publicații, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; COM (2017) 534 final, 20.9.2017 „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”, p. 6.

Într-un sondaj realizat de Comisie în iulie 2020³, 44 % din cetățenii din regiunile transfrontaliere ale UE au identificat diferențele juridice și administrative ca fiind cele mai importante obstacole în calea cooperării. Impactul obstacolelor transfrontaliere în dezvoltarea regiunilor transfrontaliere a fost documentat în cadrul Analizei privind cooperarea transfrontalieră, inclusiv în Comunicarea Comisiei intitulată „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”⁴.

În plus, regiunile transfrontaliere riscă să fie afectate în mod disproporționat în perioade de criză. De exemplu, în timpul pandemiei de COVID-19, impactul economic asupra regiunilor transfrontaliere al măsurilor luate de statele membre în ceea ce privește frontierele a fost de peste două ori mai mare decât impactul mediu asupra tuturor regiunilor UE⁵.

În 2018, pentru a deschide calea în procesul de depășire a acestor obstacole, Comisia a lansat o inițiativă privind „*b-solutions*”⁶, o inițiativă inovatoare care oferă sprijin juridic autorităților publice din regiunile frontaliere pentru ca acestea să identifice cauzele profunde ale obstacolelor de natură juridică sau administrativă care le afectează interacțiunile transfrontaliere și pentru a explora o posibilă (posibile) soluție (soluții). La sfârșitul lunii noiembrie 2023, inițiativa a selectat 154 de cazuri, dintre care 90 au fost finalizate prin constatarea cauzei obstacolului. Aceste 90 de cazuri au vizat 27 de regiuni transfrontaliere din 21 de state membre și au abordat în special obstacole legate de ocuparea forței de muncă, de transportul public, de asistența medicală și de cooperarea instituțională. În peste o treime din aceste cazuri, cauza principală a fost existența unor norme juridice și administrative divergente de o parte și de alta a frontierei, care impun statelor membre să se implice în găsirea unei soluții. Experiența inițiativei privind „*b-solutions*” a avut un rol esențial în analizarea și identificarea obstacolelor juridice și administrative transfrontaliere și a evidențiat potențialul unui nou instrument, instituit la nivelul UE, pentru a contribui la soluționarea acestor obstacole. Deși inițiativa privind „*b-solutions*” a contribuit la identificarea obstacolelor, aceasta nu este suficientă pentru a oferi un astfel de instrument, pe care statele membre să îl poată utiliza și pe care să se poată baza pentru procesele lor aferente, în cazul în care doresc să elimine un obstacol.

Actualele instrumente de finanțare și juridice disponibile la nivelul UE nu oferă o soluție amplă și eficace la obstacolele care afectează regiunile transfrontaliere. În special, deși grupările europene de cooperare teritorială (GECT)⁷ sunt eficace în facilitarea cooperării transfrontaliere prin crearea de entități juridice care traversează frontierele naționale, acestea nu dispun de competențe de reglementare pentru a soluționa obstacolele în cazurile transfrontaliere. În mod similar, deși programele Interreg oferă un sprijin financiar eficace pentru proiectele transfrontaliere care contribuie la apropierea regiunilor și a cetățenilor de ambele părți ale frontierei, acestea nu pot să elimine singure barierele juridice și

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf.

⁴ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE” - COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

⁵ Comisia Europeană, Direcția Generală Politică Regională și Urbană, Capello, R., Caragliu, A., „*Analysis of the economic impacts of border-related measures taken by Member States in the fight against COVID-19 – Final report* (Analiza impactului economic al măsurilor legate de frontiere luate de statele membre în lupta împotriva COVID-19 - Raport final)”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>.

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>.

⁷ Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) (JO L 210, 31.7.2006, p. 19).

administrative, deoarece necesită decizii care nu intră în domeniul de aplicare al structurilor de gestionare a programelor și a proiectelor.

Prin urmare, propunerea modificată oferă un cadru juridic aplicabil tuturor statelor membre pentru a contribui la găsirea de soluții la obstacolele juridice și administrative care ar putea submina interacțiunea transfrontalieră și dezvoltarea regiunilor transfrontaliere. Domeniul de aplicare cuprinde elemente de infrastructură cu impact asupra unei regiuni transfrontaliere sau a unui serviciu public furnizat într-o regiune transfrontalieră. Prezenta propunere se referă numai la obstacolele care decurg din legislația națională, inclusiv în cazul în care statele membre transpun directivele UE în mod corect, însă într-un mod diferit. Obstacolele care implică o potențială încălcare a dreptului Uniunii nu intră în domeniul de aplicare al prezentei propuneri modificate, având în vedere că există alte instrumente specifice adaptate pentru soluționarea acestor probleme, cum ar fi SOLVIT. Punctele de coordonare transfrontalieră pot coopera cu centrele naționale SOLVIT pentru a efectua un eventual transfer de dosare, după caz.

Propunerea modificată prevede înființarea unor puncte de coordonare transfrontalieră în toate statele membre pentru raportarea obstacolelor transfrontaliere și evaluarea dosarelor depuse de „inițiatori”. Inițiatorii sunt entități de drept public sau de drept privat sau persoane fizice care pregătesc un dosar transfrontalier prin stabilirea interacțiunii transfrontaliere și descrierea obstacolelor din calea examinării punctelor de coordonare. Statele membre pot identifica organisme existente sau noi și pot alege să înființeze unul sau mai multe puncte de coordonare, inclusiv organisme comune cu statele membre învecinate, în conformitate cu cadrul și preferințele lor instituționale.

Punctul de coordonare transfrontalieră este însărcinat cu evaluarea obstacolului transfrontalier descris de inițiator. În cazul în care ajunge la concluzia că există un obstacol, acesta analizează care sunt structurile de cooperare disponibile pentru a-l soluționa. În cazul în care nu există o structură instituțională dedicată cooperării transfrontaliere care să soluționeze obstacolul sau dacă cele existente nu sunt suficiente pentru soluționarea acestuia, statele membre pot opta pentru utilizarea instrumentului de facilitare transfrontalieră instituit în temeiul prezentului regulament. În orice etapă procedurală, punctul de coordonare transfrontalieră poate alege să soluționeze obstacolul, chiar dacă ajunge la concluzia că obstacolul există. Într-un astfel de caz, acesta va informa inițiatorul în consecință și îi va explica de ce obstacolul descris în dosar nu va fi abordat. După evaluarea unui dosar transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră trebuie să transmită inițiatorului concluzia evaluării într-un interval de timp rezonabil.

Instrumentul de facilitare transfrontalieră constă într-o procedură unică de eliminare a obstacolelor de natură legislativă sau administrativă. După evaluarea obstacolului și identificarea naturii dispoziției aflate la originea obstacolului, punctul de coordonare transfrontalieră are responsabilitatea de a contacta autoritatea competentă pentru a verifica mai întâi interesul și fezabilitatea soluționării obstacolului prin intermediul dispoziției (dispozițiilor) administrative sau juridice identificate și de a informa în consecință inițiatorul și punctul de coordonare transfrontalieră din statul membru învecinat. În ceea ce privește obstacolele transfrontaliere care ar necesita o adaptare a legislației actuale, poziția adoptată de punctul de coordonare transfrontalieră de a sugera guvernului național să lanseze o procedură legislativă nu este în niciun caz obligatorie pentru organismul legislativ competent. Decizia privind soluționarea unui obstacol administrativ sau juridic rămâne voluntară și le revine autorităților naționale competente.

Prezenta propunere modificată generează beneficii multiple. Aceasta le oferă statelor membre o procedură standard de soluționare a obstacolelor și asigură faptul că cetățenii UE care locuiesc în zonele de frontieră primesc un răspuns (pozitiv sau negativ) din partea statului lor membru într-un interval de timp rezonabil cu privire la posibilitățile de depășire a obstacolelor identificate. Totodată, ea le oferă statelor membre care nu dispun de structuri de cooperare suficiente un nou instrument de soluționare a acestor obstacole. În plus, punctele de coordonare transfrontalieră din fiecare stat membru vor crea o rețea eficientă pentru schimbul de cunoștințe și consolidarea capacităților, în colaborare cu Comisia. În sens mai larg, propunerea modificată poate juca un rol important în facilitarea funcționării pieței unice și în promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a UE. Propunerea poate avea un impact direct asupra vieții de zi cu zi a persoanelor care locuiesc în regiuni transfrontaliere prin îmbunătățirea accesului acestora la servicii și oportunități economice.

În comparație cu propunerea din 2018 privind MTFE, prezenta propunere modificată a fost adaptată pentru a ține seama de preocupările legate de subsidiaritate și proporționalitate. Instrumentul de facilitare transfrontalieră este opțional și ar trebui utilizat numai dacă nu sunt disponibile alte instrumente din structurile de cooperare existente sau dacă acestea nu pot soluționa în mod satisfăcător obstacolul.

Deși statele membre vor trebui să analizeze dacă există un obstacol și dacă poate fi soluționat, acestea pot decide, după analizarea dosarului, dacă să-l soluționeze, ținând seama de evaluarea efectuată de punctul de cooperare transfrontalieră. Prin urmare, propunerea modificată se bazează pe deplin pe principiul subsidiarității, respectând prerogativele legislative ale statelor membre.

În comparație cu propunerea din 2018 privind MTFE, propunerea modificată simplifică procedurile de evaluare a dosarelor transfrontaliere depuse de inițiatori. În cadrul instrumentului de facilitare transfrontalieră, se stabilește o procedură unică, având cerințe limitate pentru statele membre și fiind aplicabilă atât în cazul obstacolelor juridice, cât și al celor administrative. În plus, propunerea modificată include cerințe administrative limitate, întrucât statele membre pot desemna un organism existent ca punct de coordonare transfrontalieră și pot decide cea mai bună modalitate de a-și organiza resursele. De asemenea, statele membre pot să desemneze puncte comune de coordonare transfrontalieră de-a lungul frontierelor lor comune, optimizându-și astfel resursele.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Interreg este principalul instrument de finanțare a politicii de coeziune, dedicat sprijinirii programelor de cooperare transfrontalieră în regiunile transfrontaliere ale UE, inclusiv în cele care se învecinează cu țările AELS și cu Andorra. Aceste programe contribuie la apropierea regiunilor și a cetățenilor de ambele părți ale frontierei. În cadrul Interreg VI (2021-2027)⁸, Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) poate sprijini obiectivul specific Interreg - O mai bună guvernanta în materie de cooperare, cu scopul de a consolida eficacitatea administrației publice prin promovarea cooperării juridice și administrative și a cooperării dintre cetățeni, societatea civilă și instituții, în special în vederea soluționării obstacolelor juridice și de altă natură din regiunile transfrontaliere⁹. Unele programe Interreg

⁸ Regulamentul (UE) 2021/1059 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind dispoziții specifice pentru obiectivul Cooperare teritorială europeană (Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de finanțare externă (JO L 231, 30.6.2021, p. 94).

⁹ Articolul 14 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2021/1059.

pot utiliza această opțiune pentru a finanța crearea de structuri care pot funcționa ca puncte de coordonare transfrontalieră. În cazul în care acest sprijin nu este deja inclus în respectivele programe Interreg sau în cazul în care alocarea nu este suficient de substanțială, statele membre și partenerii de program pot lua în considerare reprogramarea FEDR pentru crearea și funcționarea punctelor de coordonare transfrontalieră. Dincolo de acest sprijin complementar și de furnizarea de finanțare din partea UE, programele Interreg nu pot elimina singure obstacolele juridice și administrative transfrontaliere, deoarece necesită decizii care nu intră în domeniul de aplicare al structurilor de gestionare a programelor și a proiectelor.

Prin urmare, propunerea modificată prevede cadrul juridic aplicabil tuturor statelor membre pentru a găsi soluții la obstacolele juridice și administrative, ca o completare atât a sprijinului financiar acordat în cadrul Interreg, cât și a sprijinului instituțional, cum ar fi GECT, având în vedere că aceste grupări nu dispun de competențele legislative necesare pentru a depăși obstacolele juridice¹⁰.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Politica de coeziune și piața unică se consolidează reciproc. Mecanismul creat în temeiul prezentului regulament ar trebui să contribuie la îndeplinirea obiectivelor pieței unice, în special prin stimularea potențialului economic al regiunilor transfrontaliere, care este parțial neexploatat din cauza sistemelor juridice și administrative diferite.

În 2017, un studiu comandat de Comisie cu privire la impactul economic al obstacolelor transfrontaliere asupra PIB-ului și asupra ocupării forței de muncă în regiunile transfrontaliere terestre interne a estimat că, dacă s-ar elimina chiar și numai 20 % din obstacolele existente, PIB-ul regiunilor transfrontaliere ar crește cu 2 %¹¹. Prin urmare, un cadru juridic aplicabil tuturor statelor membre pentru a găsi soluții la obstacolele juridice și administrative din regiunile transfrontaliere este, de asemenea, o completare necesară pentru buna funcționare a pieței interne, un obiectiv fundamental al UE, prevăzut la articolul 3 din TUE și la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din tratat¹².

Domeniul de aplicare material al propunerii modificate nu afectează exercitarea altor competențe și măsuri decise în cadrul altor politici ale UE și nici echilibrul instituțional, astfel cum este prevăzut în tratate.

Prezentul regulament nu va aduce atingere niciunui alt act juridic al Uniunii, în special celor aplicabile soluționării extrajudiciare a problemelor juridice care decurg din obstacole transfrontaliere sau care sunt relevante pentru interpretarea sau punerea în aplicare corectă a

¹⁰ A se vedea articolul 7 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1082/2006.

¹¹ Comisia Europeană, Direcția Generală Politică Regională și Urbană, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., „*Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions – Final report* (Cuantificarea efectelor obstacolelor frontaliere juridice și administrative în regiunile frontaliere terestre - Raport final)”, Oficiul pentru Publicații, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; a se vedea COM(2017) 534 final, p. 6; pentru mai multe detalii, a se vedea SWD(2017) 307 final, punctul 2.2, p. 20-22.

¹² A se vedea și considerentul 9 din preambulul la Tratatul privind Uniunea Europeană (**caractere aldine** adăugate): „DECIZII să promoveze progresul economic și social al popoarelor lor, ținând seama de principiul dezvoltării durabile și în cadrul **realizării pieței interne**, al **consolidării coeziunii** și protecției mediului, precum și să pună în aplicare politici care asigură progrese concomitente în domeniul integrării economice și în celelalte domenii”.

dreptului Uniunii. Prezentul regulament nu aduce atingere mecanismelor de coordonare instituite pentru securitate socială și impozitare.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Articolul 175 al treilea paragraf din tratat prevede că pot fi adoptate acțiuni specifice în afara fondurilor prevăzute la primul paragraf, pentru a realiza obiectivul de coeziune economică și socială prevăzut de tratat. În vederea unei dezvoltări armonioase a Uniunii Europene în ansamblu și a consolidării coeziunii economice, sociale și teritoriale, este necesară o cooperare teritorială mai intensă. În acest scop, este oportun să se ia măsuri de îmbunătățire a condițiilor de implementare a cooperării dintre regiunile transfrontaliere, care merită o atenție deosebită, în conformitate cu articolul 174 alineatul (3) din tratat.

• Subsidiaritate

Este recomandabil să se creeze condițiile de cooperare teritorială în concordanță cu principiul subsidiarității consacrat prin articolul 5 alineatul (3) din TUE. Statele membre au adoptat inițiative individuale, bilaterale sau chiar multilaterale în încercarea de a soluționa obstacolele transfrontaliere juridice. Totuși, nu toate statele membre dispun de astfel de structuri de cooperare, iar acestea nu există pentru toate frontierele unui anumit stat membru.

În mod similar, punctele de coordonare transfrontalieră nu sunt operaționale în toate statele membre care cuprind toate frontierele interne ale UE, deși sunt necesare pentru a crea o rețea eficientă pentru schimbul de cunoștințe și consolidarea capacităților, în colaborare cu Comisia. Totodată, finanțarea din partea UE (în principal în cadrul programelor Interreg) și instrumentele juridice (în principal GECT) nu au fost suficiente până în prezent pentru a rezolva obstacolele juridice transfrontaliere identificate în întreaga Uniune.

Prin urmare, obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, nici la nivel național, nici la nivel regional, nici la nivel local. Dată fiind amploarea și efectele acțiunii propuse, acestea sunt mai bine realizate prin luarea de măsuri la nivelul UE. Prin urmare, se impune luarea unor măsuri suplimentare de către legiuitorul UE.

• Proportionalitate

În concordanță cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, acțiunea UE, în conținut și formă, nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor. Utilizarea instrumentului de facilitare transfrontalieră instituit în temeiul prezentului regulament este voluntară. Statele membre pot decide, împreună cu unul sau mai multe state membre învecinate, să procedeze în continuare la soluționarea obstacolelor juridice într-o anumită regiune transfrontalieră în cadrul structurilor de cooperare existente.

Atunci când desemnează un punct de coordonare transfrontalieră, statele membre pot decide cea mai bună modalitate de a-și organiza resursele, inclusiv prin desemnarea unui organism existent sau a unor puncte de coordonare transfrontalieră comune cu statele membre învecinate.

În cazul în care un stat membru nu dispune de un astfel de instrument sau dacă structurile de cooperare existente nu sunt suficiente pentru a rezolva un anumit obstacol transfrontalier, acesta poate opta pentru utilizarea instrumentului de facilitare transfrontalieră instituit în temeiul prezentului regulament.

Prin urmare, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivele. Propunerea modificată nu aduce atingere căilor de atac prevăzute în tratate pentru combaterea încălcărilor dreptului Uniunii de către statele membre.

- **Alegerea instrumentului**

Astfel cum se arată în secțiunea 1 de mai sus, statele membre au avut inițiative individuale, bilaterale sau chiar multilaterale în încercarea de a soluționa obstacolele transfrontaliere juridice; totuși, acest lucru nu este neapărat valabil pentru toate statele membre și, cu siguranță, nu este suficient pentru a acoperi toate obstacolele.

Un regulament stabilește obligația statelor membre de a desemna puncte de cooperare transfrontalieră și de a se asigura că inițiatorii primesc un răspuns din partea acestora după evaluarea unui dosar transfrontalier, într-un termen rezonabil (care poate fi stabilit în temeiul legislației naționale). Un regulament este compatibil cu propunerea unui instrument voluntar, gata de utilizare (instrumentul de facilitare transfrontalieră) și cu prerogativa statelor membre de a alege instrumentul adecvat. Alegerea acestui regulament modificat este în concordanță cu propunerea Comisiei din 2018 privind MTFE și cu contextul interinstituțional al dosarului respectiv (a se vedea secțiunea 1).

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

N/A: legislație nouă

- **Consultările părților interesate**

Noțiunea de politică transfrontalieră decurge, la origine, din lucrările întreprinse de președinția luxemburgheză a Consiliului în 2015. Acestea au condus la instituirea unui grup de lucru informal format din state membre și din grupuri de state membre care s-au reunit până în decembrie 2018. Grupul de lucru a explorat posibilitățile de a facilita soluționarea obstacolelor frontaliere persistente, în special în ceea ce privește implementarea proiectelor transfrontaliere.

Alte părți interesate, în special regiunile și instituțiile transfrontaliere, au solicitat de mult timp un instrument care să remedieze obstacolele transfrontaliere. Acest lucru a fost îndeosebi vizibil în cadrul procesului de analiză privind cooperarea transfrontalieră desfășurat de Comisie în perioada 2015-2017. În cadrul consultărilor publice efectuate în cursul analizei în toate limbile oficiale ale Uniunii s-au primit peste 620 de răspunsuri. În ceea ce privește întrebarea legată de eventuale soluții la problemele care afectează zonele frontaliere, respondenții au solicitat în mod explicit Comisiei să promoveze o mai mare flexibilitate în punerea în aplicare a legislației naționale/regionale în regiunile de frontieră.

Avizul emis de Comitetul Regiunilor și de Parlamentul European, ca răspuns la comunicarea

Comisiei „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”, a salutat propunerea din 2018 de a elabora un astfel de instrument. Ambele documente au fost adoptate în vara anului 2018. Ca reacție la propunerea din 2018, la 5 decembrie 2018, Comitetul Regiunilor a adoptat un alt raport (raportor: Bouke Arends, NL-PSE) în sprijinul propunerii. La 10 octombrie 2023, Comitetul Regiunilor a adoptat un nou aviz privind „Mecanismul transfrontalier european 2.0” (raportor: Magali Altounian, FR - RENEW).

Inițiativa privind „*b-solutions*” menționată în secțiunea 1 a evidențiat și mai mult necesitatea instituirii unui instrument juridic în temeiul dreptului Uniunii, care să contribuie la soluționarea obstacolelor transfrontaliere. În sondajul din 2020 realizat de Comisie (a se vedea, de asemenea, secțiunea 1), 44 % din cetățenii din regiunile frontaliere ale UE au identificat diferențele juridice și administrative ca fiind cele mai importante obstacole în calea cooperării transfrontaliere.

- **Evaluarea impactului**

Impactul și valoarea adăugată europeană a programelor Interreg sunt bine-cunoscute¹³. Cu toate acestea, în multe cazuri, barierele transfrontaliere (în special în ceea ce privește serviciile de sănătate, transportul public local și dezvoltarea întreprinderilor) sunt create de diferențele în materie de practici administrative și cadre juridice naționale. Aceste aspecte sunt greu de remediat la nivel de programe și necesită decizii care nu intră în domeniul de aplicare al structurilor programelor.

Propunerea din 2018 privind MTFE a făcut parte din pachetul legislativ privind politica de coeziune pentru perioada 2021-2027, ce a fost însoțit de o evaluare a impactului¹⁴, care se aplică în continuare. Prezenta evaluare a impactului se bazează pe studiul din 2017 contractat de Comisie, menționat anterior. Întrucât constatările rămân relevante și valabile în prezent, nu este necesară o evaluare actualizată a impactului în cazul propunerii modificate. Prezenta propunere introduce simplificări substanțiale ale propunerii din 2018 privind MTFE, păstrând în același timp accentul pus inițial pe soluționarea obstacolelor juridice și administrative care împiedică dezvoltarea economică și socială a regiunilor transfrontaliere ale UE.

Un studiu mai recent realizat de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European intitulat „Mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context - European added value assessment (Mecanismul de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context transfrontalier – evaluarea valorii adăugate europene)”¹⁵ a concluzionat că adoptarea unui nou instrument legislativ la nivelul UE care să abordeze obstacolele juridice și administrative transfrontaliere ar putea aduce beneficii economice de 123 de miliarde EUR pe an în cadrul UE și ar putea avea un impact social pozitiv asupra regiunilor frontaliere.

Comisia a lansat o cerere de contribuții privind necesitatea unui act juridic la nivelul UE pentru soluționarea obstacolelor transfrontaliere. Toate părțile interesate au fost invitate să

¹³ Comisia Europeană, „European Territorial Cooperation, Work Package 11, Ex-post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, focusing on the European Regional Development Fund (ERDF) and the Cohesion Fund (CF) [Cooperarea teritorială europeană, Pachetul de lucru 11, Evaluarea ex-post a programelor politicii de coeziune 2007-2013, cu accent pe Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și Fondul de coeziune (FC)]”, iulie 2016.

¹⁴ SWD(2018) 282 final, 2018/0197 (COD).

¹⁵ SCPE, Mecanismul de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context transfrontalier: Evaluarea valorii adăugate europene, PE 740.233, 2023.

furnizeze feedback și dovezi empirice cu privire la obstacolele cu care se confruntă, la impactul acestora și la existența unor instrumente alternative cu ajutorul cărora să se găsească soluții. Perioada de consultare s-a încheiat la 16 noiembrie 2023. Peste 50 de părți interesate au transmis răspunsuri și dovezi. Contribuțiile demonstrează persistența unui număr mare de obstacole administrative și juridice în calea cooperării dintre regiunile frontaliere ale UE. Acestea subliniază necesitatea de a crea un nou instrument gata de utilizare în temeiul dreptului Uniunii pentru a depăși aceste obstacole, îmbunătățind astfel cooperarea transfrontalieră și contribuind la dezvoltarea regiunilor de frontieră.

Prezenta propunere modificată urmărește să deblocheze potențialele efecte pozitive ale unei interacțiuni transfrontaliere sporite în întreaga Uniune. Acesta oferă un cadru cuprinzător aplicabil tuturor statelor membre pentru a găsi soluții la obstacolele juridice și administrative care limitează astfel de interacțiuni transfrontaliere și reduc potențialul regiunilor frontaliere ale UE.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

N/A: legislație nouă.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere modificată creează un mecanism juridic pentru soluționarea obstacolelor juridice și administrative din regiunile transfrontaliere și, prin urmare, se adresează în principal autorităților din statele membre. Cetățenii ar trebui să beneficieze de soluțiile găsite cu ajutorul mecanismului propus. Eliminarea obstacolelor juridice din regiunile transfrontaliere în temeiul prezentei propuneri ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra vieții de zi cu zi a persoanelor care locuiesc în regiunile respective, prin îmbunătățirea accesului acestora la servicii și oportunități economice. Propunerea respectă principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și nu are niciun impact negativ asupra vreunui drept fundamental. În special, având în vedere obiectivul său de a elimina obstacolele juridice într-un context transfrontalier, regulamentul promovează dreptul de acces la serviciile publice (articolul 36) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16). Cu toate acestea, întrucât serviciile publice transfrontaliere cuprind o gamă mai largă de activități, propunerea va promova, de asemenea, accesul la asistență medicală (articolul 35). Într-un mod mai general, serviciile de transport public transfrontalier pot beneficia de instrumentul de facilitare transfrontalieră, precum și de libertatea de circulație și de ședere (articolul 45).

Propunerea modificată se referă inclusiv la problema protecției juridice efective a persoanelor care locuiesc în regiuni transfrontaliere.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea modificată nu are niciun impact bugetar, deoarece nu implică furnizarea de resurse financiare sub nicio formă.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Ca orice regulament al UE, regulamentul propus va fi obligatoriu în toate elementele sale și direct aplicabil în toate statele membre. Articolul 291 alineatul (1) din tratat impune statelor membre să ia toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii. Astfel cum se arată în secțiunea 3.2 din Comunicarea privind regiunile de frontieră, chiar dacă există legislație europeană, statele membre dispun de o anumită marjă de flexibilitate și de intervenție în ceea ce privește modul în care aplică legislația în sistemele lor naționale și în normele de punere în aplicare detaliate. Ca urmare, atunci când două sisteme diferite vin în contact de-a lungul frontierelor interne, acest lucru poate crea complicații și, uneori, chiar incertitudine juridică și poate amplifica costurile.

Pentru a evalua dacă mecanismul instituit în temeiul propunerii de regulament se dovedește a fi un instrument suplimentar eficace pentru soluționarea obstacolelor juridice în regiunile transfrontaliere, Comisia ar trebui să evalueze legislația, în conformitate cu Agenda pentru o mai bună reglementare¹⁶. Prin urmare, Comisia propune efectuarea unei evaluări și prezentarea unui raport Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European cu privire la aplicarea regulamentului propus. În raportul său, Comisia va utiliza indicatori pentru a evalua eficacitatea, eficiența, relevanța, valoarea adăugată europeană și capacitatea de simplificare ale acestuia, în termen de 5 ani de la aplicarea regulamentului propus.

• Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii

Întrucât negocierile colegislative referitoare la propunerea din 2018 privind MTFE au evidențiat profunda îngrijorare a Consiliului, dispozițiile detaliate au făcut obiectul unei examinări aprofundate, al revizuirii, al simplificării și al restructurării pentru a răspunde principalelor preocupări. Acest proces a implicat reducerea numărului de dispoziții de la 26 la 14 articole. Propunerea modificată combină elemente ale propunerii inițiale a Comisiei cu elemente noi introduse în urma rezoluției legislative din proprie inițiativă a Parlamentului.

Capitolul I – Dispoziții generale (articolele 1-3)

Capitolul I stabilește obiectul și domeniul de aplicare al propunerii de regulament și definește termenii-cheie.

Obiectul (articolul 1) constă într-o procedură de facilitare a soluționării obstacolelor transfrontaliere. Pentru a selecta instrumentul adecvat, statele membre vor înființa și organiza puncte de coordonare transfrontalieră (PCTF). Propunerea precizează sarcinile acestor PCTF, precum și sarcinile de coordonare ale Comisiei.

Domeniul de aplicare al propunerii (articolul 2) include atât aspecte geografice, cât și aspecte de fond. Având în vedere temeiul juridic, regulamentul se va aplica obstacolelor transfrontaliere în temeiul legislației naționale în toate regiunile frontaliere terestre și maritime interne dintre statele membre învecinate. Regulamentul nu aduce atingere altor acte

¹⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu: „O mai bună legiferare: Rezultate mai bune pentru o Uniune mai puternică” -COM(2016) 615 final, 14.9.2016.

juridice ale Uniunii, în special celor aplicabile soluționării extrajudiciare a problemelor juridice care decurg din obstacolele transfrontaliere și nici interpretării sau punerii corecte în aplicare a dreptului Uniunii.

Articolul 3 enumeră definițiile necesare pentru punerea în aplicare a propunerii. În ceea ce privește definiția inițiatorilor, propunerea este amplă, incluzând orice entitate privată sau publică implicată în furnizarea, operarea, stabilirea sau funcționarea oricărui serviciu public sau a oricărei infrastructuri publice transfrontaliere sau orice persoană fizică care are un interes în soluționarea obstacolului transfrontalier. Mai multe persoane fizice sau juridice pot depune împreună un dosar transfrontalier.

Capitolul II – Puncte de coordonare transfrontalieră (articolele 4 și 5)

Propunerea stabilește mai multe opțiuni pentru instituirea PCTF (articolul 4) și enumeră sarcinile acestora (articolul 5). Opțiunile permit statelor membre să pună în aplicare această obligație într-un mod cât mai flexibil posibil și în deplină conformitate cu cadrele lor instituționale și juridice interne (unul sau mai multe PCTF, la nivel național și/sau regional, o autoritate separată sau existentă sau un organism de drept public). De asemenea, statele membre învecinate pot aplica aceste opțiuni în cazul unui PCTF comun care acoperă ambele părți ale unei frontiere comune.

Punctele de coordonare transfrontalieră ar trebui să aibă rolul de „ghișee unice” pentru inițiatori și să fie punctul lor de contact privilegiat în statul membru respectiv. În cazul în care un anumit stat membru instituie mai multe PCTF, unul dintre acestea ar trebui să își asume rolul de PCTF principal, iar celelalte ar trebui să sprijine sarcinile acestuia și să transmită informațiile necesare.

Capitolul III – Dosare transfrontaliere (articolele 6-9)

În centrul propunerii se află gestionarea unui dosar transfrontalier în cadrul căruia se identifică un obstacol transfrontalier. Propunerea stabilește elementele unui dosar transfrontalier (articolul 7), măsurile de evaluare preliminară în statele membre (articolul 8) și unele aspecte procedurale (articolul 9).

Pe baza experienței dobândite în legătură cu inițiativa privind „*b-solutions*”, inițiatorii nu ar trebui să fie obligați să identifice dispozițiile administrative și juridice aflate la originea obstacolului, însă pot fi sprijiniți în acest sens de organizații cu expertiză în materie de obstacole transfrontaliere (de exemplu, Asociația regiunilor frontaliere europene, *Misiunea Opérationnelle Transfrontalière* sau Serviciul Central European pentru Inițiative Transfrontaliere). Inițiatorii pot depune dosare transfrontaliere o singură dată, adică în statul membru în care se află sau în care își au sediul social [articolul 6 alineatul (2)].

Dosarul transfrontalier ar trebui, pe lângă faptul că furnizează o descriere a elementelor necesare pentru evaluarea acestuia de către PCTF, să descrie și domeniul de aplicare al oricărei derogări sau excepții de la dispozițiile sau practicile aplicabile în mod normal pentru a le limita la strictul necesar.

Scopul evaluării preliminare este de a stabili dacă există un obstacol transfrontalier sau dacă dosarul poate fi închis. Chiar dacă evaluarea preliminară concluzionează că există un obstacol transfrontalier, mecanismul de rezoluție pentru obstacolele transfrontaliere este voluntar, astfel încât procedura poate fi închisă în orice etapă, cu condiția ca inițiatorului să i se ofere explicații corespunzătoare.

Articolul 8 alineatul (5) se referă la lista instrumentelor aflate la dispoziția statelor membre. Organismul competent evaluează dacă unul sau mai multe instrumente sunt disponibile pentru a se aplica obstacolului transfrontalier specific și pentru a-l soluționa în coordonare cu alte părți care utilizează aceste instrumente. Atunci când aplică aceste instrumente, statele membre urmează procedurile și monitorizează aspectele legate de aceste instrumente. Cu toate acestea, dacă organismul competent estimează că niciunul dintre instrumentele disponibile nu se aplică în cazul obstacolului transfrontalier specific sau că niciunul dintre acestea nu este suficient pentru a-l soluționa, statul membru poate aplica instrumentul de facilitare transfrontalieră, propus în capitolul IV ca instrument suplimentar instituit în temeiul dreptului Uniunii.

Pentru a oferi inițiatorului securitate juridică, articolul 9 stabilește un cadru procedural pentru evaluarea preliminară: termenele, necesitatea prezentării motivelor unei decizii de a soluționa sau nu un anumit obstacol transfrontalier și căile de atac împotriva deciziilor respective.

Capitolul IV – Instrumentul de facilitare transfrontalieră (articolele 10-13)

Articolul 10 stabilește procedura de aplicare în cazul în care PCTF sau autoritatea competentă utilizează instrumentul de facilitare transfrontalieră [articolul 8 alineatul (6)] după evaluarea obstacolului transfrontalier în temeiul articolului 8 alineatul (1) și a celorlalte instrumente existente disponibile pentru soluționarea obstacolului identificat [articolul 8 alineatul (5)]. PCTF sau autoritatea competentă transmite inițiatorului informațiile privind obstacolul transfrontalier identificat, natura dispoziției aflate la originea obstacolului și etapele următoare, care conduc sau nu la eliminarea acestuia [articolul 10 alineatul (2)]. De asemenea, se asigură o coordonare cu statul membru învecinat dacă nu există un PCTF comun odată ce obstacolul este identificat în sistemul juridic național [articolul 10 alineatul (3)]. Indiferent dacă obstacolul este de natură administrativă sau juridică, PCTF are responsabilitatea de a contacta autoritatea competentă pentru a verifica mai întâi interesul și fezabilitatea soluționării obstacolului prin intermediul dispoziției (dispozițiilor) sau al practicii administrative sau juridice naționale identificate [articolul 10 alineatul (4) și alineatul (5)]. Inițiatorul poate fi informat că este necesar mai mult timp pentru analiza juridică, pentru consultări în interiorul statului membru sau pentru coordonarea cu statul membru învecinat [articolul 10 alineatul (7)].

În cazul în care se ia o decizie de soluționare a obstacolului identificat, procedura poate varia în funcție de natura dispoziției aflate la originea obstacolului transfrontalier. În contextul unei dispoziții administrative, autoritatea contactată de PCTF poate decide să modifice dispoziția sau practica, inclusiv interpretarea acesteia [articolul 10 alineatul (4)]. În acest caz, PCTF notifică inițiatorul în scris [articolul 11 alineatul (1) litera (a)]. În contextul unei dispoziții legislative, autoritatea contactată de PCTF poate doar să sugereze adaptarea cadrului legislativ pentru a soluționa obstacolul [articolul 10 alineatul (5)], în conformitate cu normele constituționale ale statului membru. În acest caz, PCTF informează în scris inițiatorul cu privire la etapele procedurii legislative care ar putea fi avute în vedere. În cazul în care două sau mai multe state membre învecinate ajung la concluzia că doresc fiecare să inițieze o procedură legislativă sau să modifice o dispoziție administrativă privind practica pentru a rezolva același obstacol, va fi necesar să o facă în strânsă coordonare, eventual prin includerea unui calendar paralel și prin instituirea unui comitet mixt, în conformitate cu cadrele lor legislative respective [articolul 11 alineatul (3)].

Decizia privind soluționarea unui obstacol administrativ sau juridic rămâne voluntară.

Capitolul V – Dispoziții finale (articolele 12-14)

Capitolul V stabilește sarcinile de coordonare ale Comisiei (articolul 12), sarcinile de monitorizare și raportare (articolul 13) și data intrării în vigoare și a aplicării (articolul 14).

Articolul 13 alineatul (1) prevede că fiecare stat membru trebuie să informeze Comisia cu privire la instituirea PCTF propriu (șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului propus).

Articolul 13 alineatul (2) instituie obligația Comisiei de a prezenta un raport privind aplicarea regulamentului propus în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a acestuia.

Propunere modificată de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind un mecanism de soluționare a obstacolelor juridice și administrative în context transfrontalier

Propunerea Comisiei COM(2018) 373 final se modifică după cum urmează:

- (1) titlul se înlocuiește cu următorul text:

**„REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind facilitarea soluțiilor transfrontaliere”;**

- (2) considerentele 1-28 se înlocuiesc cu următoarele:

- (1) „Articolul 175 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”) prevede că pot fi adoptate acțiuni specifice în afara fondurilor¹⁷ prevăzute la primul paragraf al articolului menționat anterior, pentru a realiza obiectivul de coeziune economică și socială prevăzut de tratat. În acest context, cooperarea teritorială contribuie, de asemenea, la obiectivele stabilite la articolul respectiv. În acest sens, trebuie adoptate măsurile necesare pentru îmbunătățirea condițiilor în care sunt puse în aplicare acțiunile de cooperare teritorială.
- (2) Articolul 174 al treilea paragraf din tratat recunoaște provocările cu care se confruntă regiunile transfrontaliere și stipulează că Uniunea ar trebui să acorde o atenție deosebită regiunilor respective atunci când elaborează și desfășoară acțiuni care conduc la consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii.
- (3) Comunicarea Comisiei intitulată „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE”¹⁸ a recunoscut progresele înregistrate până în prezent în ceea ce privește transformarea acestor regiuni din zone

¹⁷ Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), Fondul social european Plus (FSE+), Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă (FTJ), Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA), Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI), Fondul pentru securitate internă (FSI) și Instrumentul de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (IMFV); A se vedea articolul 1 din Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj?locale=ro>).

¹⁸ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE” – COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

predominant periferice în zone de creștere economică și oportunități, însă a evidențiat, totodată, obstacolele juridice și de altă natură persistente din aceste regiuni, în special obstacolele legate de serviciile de sănătate, de reglementarea muncii, de fiscalitate, de dezvoltarea întreprinderilor și obstacolele legate de diferențele dintre culturile administrative și cadrele juridice naționale. Nici finanțarea cooperării teritoriale europene, furnizată în special în contextul programelor „Interreg”¹⁹, nici sprijinul instituțional pentru cooperare din partea grupărilor europene de cooperare teritorială („GECT”) instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰ sau prin inițiativa privind „*b-solutions*” lansată în 2018 de Comisie²¹ nu sunt suficiente pentru a aborda soluționarea unora dintre obstacolele administrative și juridice care împiedică cooperarea eficace.

- (4) Regiunile transfrontaliere riscă să fie afectate în mod disproporționat în perioade de criză. În timpul pandemiei de COVID-19, impactul economic asupra regiunilor transfrontaliere al măsurilor luate de statele membre în ceea ce privește frontierele a fost de peste două ori mai mare decât impactul mediu asupra tuturor regiunilor UE. Această experiență accentuează necesitatea de a oferi mijloace de remediere a obstacolelor transfrontaliere.
- (5) Deși în anumite regiuni ale Uniunii există deja la nivel interguvernamental, național, regional și local mai multe instrumente juridice pentru soluționarea obstacolelor transfrontaliere, acestea nu acoperă toate regiunile frontaliere ale Uniunii sau nu abordează neapărat într-un mod coerent aspectele legate de dezvoltarea și consolidarea coeziunii teritoriale. Prin urmare, pentru a completa instrumentele existente, este necesar un instrument suplimentar instituit de dreptul Uniunii, mai precis instrumentul de facilitare transfrontalieră.
- (6) Pentru a institui structura administrativă care să răspundă în mod adecvat cererilor privind obstacolele transfrontaliere, fiecare stat membru ar trebui să înființeze unul sau mai multe puncte de coordonare transfrontalieră responsabile cu primirea și evaluarea cererilor privind obstacolele transfrontaliere. Acestea ar trebui să colaboreze cu Comisia și să-i sprijine rolul de coordonare.
- (7) În pofida faptului că regiunile frontaliere maritime au un caracter diferit din cauza posibilităților mai limitate de interacțiune transfrontalieră și a utilizării serviciilor publice transfrontaliere, prezentul regulament ar trebui să se aplice și frontierelor maritime.
- (8) La nivelul Uniunii există mai multe instrumente extrajudiciare pentru monitorizarea și asigurarea respectării dreptului Uniunii, în special cele legate

¹⁹ Regulamentul (UE) 2021/1059 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind dispoziții specifice pentru obiectivul Cooperare teritorială europeană (Interreg) sprijinit de Fondul european de dezvoltare regională și de instrumentele de finanțare externă (JO L 231, 30.6.2021, p. 94, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj?locale=ro#>).

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1082/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind o grupare europeană de cooperare teritorială (GECT) (JO L 210, 31.7.2006, p. 19 - ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj?locale=ro>).

²¹ Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – „Stimularea creșterii economice și a coeziunii în regiunile frontaliere ale UE” – COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

de piața unică, cum ar fi SOLVIT²². Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere acestor instrumente existente. Instrumentul suplimentar creat se va aplica numai obstacolelor transfrontaliere generate în temeiul legislației naționale, inclusiv aplicării corecte, dar divergente a dreptului Uniunii, care ar putea avea ca rezultat împiedicarea neintenționată a planificării sau a implementării serviciilor publice transfrontaliere și a elementelor de infrastructură. Acesta nu ar trebui să se aplice dosarelor care implică o potențială încălcare a dreptului Uniunii care reglementează piața internă de către o autoritate publică dintr-un alt stat membru. De asemenea, prezentul regulament nu aduce atingere mecanismelor de coordonare instituite pentru securitate socială și impozitare.

- (9) Pentru a identifica posibilele obstacole transfrontaliere care ar putea intra sub incidența prezentului regulament, este necesar să se definească situațiile care se califică drept interacțiuni transfrontaliere. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să se aplice infrastructurii pentru activități transfrontaliere și serviciilor publice transfrontaliere. Fiind furnizate pe termen lung, aceste „servicii publice transfrontaliere” ar trebui să vizeze generarea de beneficii pentru publicul larg sau pentru un anumit grup-țintă din regiunea frontieră în care este furnizat serviciul, îmbunătățind astfel condițiile de viață și coeziunea teritorială în regiunile respective. În al doilea rând, elementele de infrastructură necesare pentru activitățile transfrontaliere pot fi afectate de obstacole frontaliere, cum ar fi standarde tehnice diferite pentru clădiri sau vehicule, inclusiv pentru echipamentele conexe. Un dosar transfrontalier ar trebui depus de către un inițiator, care este o entitate de drept public sau de drept privat ori o persoană fizică numai în măsura în care aceasta are un interes legitim pentru un serviciu public transfrontalier sau pentru anumite elemente de infrastructură.
- (10) În vederea instituirii capacității administrative adecvate la nivel național astfel încât să se gestioneze cererile legate de obstacolele transfrontaliere și să se asigure o rețea de organisme naționale capabile să colaboreze între ele pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să înființeze unul sau mai multe puncte de coordonare transfrontalieră la nivel național sau regional. De asemenea, două sau mai multe state membre învecinate ar trebui să fie în măsură să identifice organismele comune existente ca fiind punctul de coordonare transfrontalieră la o anumită frontieră sau să îi confere unei autorități sau unui organism comun existent sarcinile suplimentare ale punctului de coordonare transfrontalieră pentru toate frontierele lor.
- (11) În vederea instituirii unui cadru pentru tratarea cererilor în materie de obstacole transfrontaliere comune tuturor punctelor de coordonare transfrontalieră, este necesar să se definească sarcinile pe care ar trebui să le îndeplinească fiecare punct de coordonare transfrontalieră. Punctele de coordonare transfrontalieră ar trebui să aibă rolul de „ghișee unice” pentru inițiatori și să fie punctul lor de contact privilegiat. Statele membre ar trebui să se asigure că informațiile de contact ale punctelor de coordonare transfrontalieră sunt puse la dispoziția publicului și să asigure vizibilitatea și accesibilitatea acestora. În cazul în care

²² Recomandarea 2013/461/UE a Comisiei din 17 septembrie 2013 (JO L 249, 19.9.2013, p. 10, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj?locale=ro>).

există mai mult de un punct de coordonare transfrontalieră într-un stat membru, acestea identifică în mod clar un punct unic de contact pentru fiecare inițiator. Pentru a permite o monitorizare a rezultatelor cererilor transfrontaliere și pentru a spori transparența în ceea ce privește soluționarea obstacolelor transfrontaliere, punctele de coordonare transfrontalieră ar trebui, de asemenea, să fie responsabile de instituirea și ținerea unui registru public care să includă toate dosarele transfrontaliere depuse de inițiatorii situați în statul membru respectiv. În plus, este necesar ca prezentul regulament să stabilească obligații în ceea ce privește coordonarea, cooperarea și schimbul de informații între diferitele puncte de coordonare transfrontalieră dintr-un stat membru și între punctele de coordonare transfrontalieră ale statelor membre învecinate.

- (12) Un anumit inițiator ar trebui să își depună dosarul transfrontalier o singură dată. Cu toate acestea, în cazul în care un alt inițiator dintr-un alt stat membru prezintă, de asemenea, un dosar transfrontalier în oglindă în acel alt stat membru, punctele de coordonare transfrontalieră ale statelor membre respective ar trebui să evite dosarele paralele prin organizarea în consecință a coordonării lor.
- (13) Diferitele niveluri ale legislației naționale aplicabile pot îngreuna identificarea dispoziției specifice care constituie un obstacol transfrontalier. De asemenea, pe baza experienței dobândite în legătură cu inițiativa privind „*b-solutions*”, inițiatorul ar trebui, prin urmare, să descrie doar situația și problema de soluționat.
- (14) Pentru a asigura un cadru procedural care să ofere în același timp securitate juridică inițiatorului unui dosar transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră ar trebui să evalueze dosarele transfrontaliere, iar inițiatorul ar trebui să primească un răspuns preliminar și final în termene rezonabile, care ar trebui, în principiu, să fie cele stabilite în dreptul intern. În cazul în care inițiatorul nu a identificat obstacolele transfrontaliere, acest lucru ar trebui făcut de către autoritățile competente sau de către organismele de drept public. Analiza unui dosar transfrontalier ar putea concluziona că nu există efectiv niciun obstacol transfrontalier, întrucât descrierea presupusului obstacol se bazează pe informații insuficiente, pe interpretarea eronată a dispozițiilor legale sau administrative aplicabile sau pe faptul că dispozițiile juridice sau administrative includ deja cerințele necesare pentru remedierea obstacolului. În acest caz, obstacolul transfrontalier ar trebui considerat ca fiind soluționat, iar dosarul transfrontalier ar trebui închis. Odată confirmată existența unui obstacol transfrontalier, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a decide care ar fi instrumentul adecvat pentru abordarea situației dintre cele disponibile în regiunea transfrontalieră în cauză, bazându-se, în primul rând, pe mecanismele deja existente, după caz, pentru a soluționa obstacolul. În cazul în care statele membre decid să nu soluționeze obstacolele transfrontaliere, acestea ar trebui să prezinte în mod corespunzător motivele și să indice opțiunile posibile de căi de atac, în special în cazul în care statul membru ajunge la concluzia că obstacolul identificat nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (15) În cazul în care autoritatea competentă nu a găsit niciun instrument adecvat printre cele existente, aceasta poate selecta instrumentul de facilitare

transfrontalieră sau poate prezenta motivele pentru care decide să nu soluționeze obstacolul transfrontalier. Întrucât rezultatul procedurii ar putea fi ușor diferit în funcție de natura posibilului obstacol juridic transfrontalier, administrativ sau legislativ, este necesar să se prevadă astfel de particularități în cadrul instrumentului de facilitare transfrontalieră.

- (16) Pentru a asigura o structură procedurală eficace pentru gestionarea dosarelor legate de obstacolele transfrontaliere, prezentul regulament ar trebui să stabilească etapele procedurale esențiale, atât pentru dosarele în care obstacolul este de natură administrativă, cât și pentru cazurile în care acesta este de natură legislativă. De asemenea, ar trebui clarificat faptul că diferitele sisteme juridice din statele membre învecinate pot genera obstacole transfrontaliere care se califică drept dispoziții administrative într-un stat membru, dar ca dispoziții juridice în celălalt și *viceversa*. Prin urmare, fiecare stat membru ar trebui să aplice procedura corespunzătoare. Statele membre învecinate ar trebui să își coordoneze procedurile respective cât mai îndeaproape posibil. În cazul în care se adoptă o poziție finală cu privire la un dosar, motivele pentru aceasta ar trebui comunicate inițiatorului împreună cu decizia.
- (17) Pentru a asigura monitorizarea aplicării prezentului regulament la nivelul Uniunii și pentru a oferi sprijin statelor membre, inclusiv în ceea ce privește consolidarea capacităților, Comisiei ar trebui să i se încredințeze sarcinile relevante pentru atingerea acestor obiective. Punctul de coordonare la nivelul UE ar trebui, mai ales, să sprijine punctele de coordonare transfrontalieră prin promovarea schimbului de experiență între aceste puncte de coordonare. Acest sprijin poate consta, de asemenea, în instrumente bazate pe asistență tehnică, cum ar fi inițiativa privind „*b-solutions*”.
- (18) Pentru a permite elaborarea de politici bazate pe date concrete, ar trebui să existe rapoarte cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament. Raportul respectiv ar trebui să abordeze principalele aspecte supuse evaluării, inclusiv eficacitatea, eficiența, relevanța, valoarea adăugată europeană, posibilitățile de simplificare și sustenabilitate și necesitatea unor acțiuni suplimentare la nivelul Uniunii. Comisia ar trebui să prezinte raportul respectiv Parlamentului European, Consiliului și, în temeiul articolului 307 primul paragraf din tratat, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European. Pentru a asigura o bază largă de date pentru utilizarea prezentului regulament și a instrumentului de facilitare transfrontalieră, raportul ar trebui prezentat la cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (19) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale, principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și nu are niciun impact negativ asupra vreunui drept fundamental. Având în vedere obiectivul său de a elimina obstacolele juridice într-un context transfrontalier, regulamentul poate promova dreptul de acces la serviciile de interes economic general (articolul 36) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16). Gama largă de astfel de servicii poate favoriza, de asemenea, accesul la asistență medicală (articolul 35). Într-un mod mai general, întrucât pare foarte probabil ca serviciile de transport public transfrontalier să beneficieze de instrumentul de facilitare transfrontalieră, libertatea de circulație și de ședere (articolul 45) poate fi afectată în mod pozitiv de prezentul regulament.

- (20) Este recomandabil să se creeze condițiile de cooperare teritorială în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat prin articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Experiența arată că statele membre au întreprins inițiative individuale, bilaterale sau chiar multilaterale pentru a rezolva obstacolele juridice transfrontaliere. Instrumentele respective nu există însă în toate statele membre sau pentru toate frontierele unui anumit stat membru. În consecință, obiectivele acțiunii propuse nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, ci, datorită implicării necesare a cel puțin două state membre învecinate, pot fi realizate mai eficient la nivelul Uniunii. Prin urmare, se impune luarea unor măsuri suplimentare de către legiuitorul Uniunii.
- (21) În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor. Utilizarea instrumentului de facilitare transfrontalieră în cadrul prezentului regulament este opțională pentru fiecare stat membru. Un stat membru ar trebui să decidă, la o anumită frontieră cu unul sau mai multe state membre învecinate, să procedeze la soluționarea obstacolelor transfrontaliere prin intermediul instrumentelor existente pe care le-a instituit la nivel național sau împreună cu unul sau mai multe state membre învecinate. Prin urmare, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale legate de regiunile transfrontaliere pentru care statele membre nu dispun de un instrument eficient de soluționare a obstacolelor transfrontaliere.”

- (3) Articolele 1-26 se înlocuiesc cu următorul text:

„CAPITOLUL I Dispoziții generale

Articolul 1 Obiect

1. Prezentul regulament instituie o procedură pentru a facilita soluționarea obstacolelor transfrontaliere care împiedică instituirea și funcționarea oricărui element de infrastructură necesar pentru activitățile transfrontaliere publice sau private sau a oricărui serviciu public transfrontalier furnizat într-o anumită regiune transfrontalieră și cu condiția să promoveze coeziunea economică, socială și teritorială în regiunea transfrontalieră („instrumentul de facilitare transfrontalieră”).
2. Prezentul regulament stabilește norme privind:
 - (a) organizarea și atribuțiile punctelor de coordonare transfrontalieră din statele membre;
 - (b) sarcinile de coordonare ale Comisiei.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică obstacolelor transfrontaliere din regiunile frontaliere terestre sau maritime ale statelor membre învecinate.

Prezentul regulament nu se aplică obstacolelor transfrontaliere din regiunile frontaliere dintre statele membre și țări terțe.

2. Prezentul regulament nu aduce atingere niciunui alt act juridic al Uniunii, în special celor aplicabile soluționării extrajudiciare a problemelor juridice care decurg din obstacolele transfrontaliere și interpretării sau punerii corecte în aplicare a dreptului Uniunii. Acesta nu aduce atingere mecanismelor de coordonare instituite pentru securitate socială și impozitare.

Articolul 3
Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „interacțiune transfrontalieră” înseamnă:

- (a) orice element de infrastructură necesar pentru activități transfrontaliere publice sau private;
- (b) stabilirea, funcționarea sau furnizarea oricărui serviciu public transfrontalier într-o regiune transfrontalieră;

- (2) „obstacol transfrontalier” înseamnă orice dispoziție sau practică legislativă sau administrativă a unei autorități publice dintr-un stat membru care ar putea afecta în mod negativ o interacțiune transfrontalieră și, prin urmare, dezvoltarea unei regiuni transfrontaliere și care nu implică o potențială încălcare a dreptului Uniunii care reglementează piața internă;

- (3) „autoritate competentă” înseamnă un organism la nivel național, regional sau local care are competența de a adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic și executorii;

- (4) „dosar transfrontalier” înseamnă documentul elaborat de unul sau mai mulți inițiatori pentru a fi transmis unui punct de coordonare transfrontalieră;

- (5) „serviciu public transfrontalier” înseamnă o activitate desfășurată în interes public pentru a furniza un serviciu sau pentru a aborda probleme comune sau potențiale de dezvoltare ale regiunilor frontaliere situate de o parte și de alta a frontierei unuia sau mai multor state membre învecinate, cu condiția să promoveze coeziunea economică, socială și teritorială pe teritoriul transfrontalier;

- (6) „inițiator” înseamnă orice entitate privată sau publică implicată în furnizarea, operarea, stabilirea sau funcționarea oricărui serviciu public sau a oricărei infrastructuri publice transfrontaliere sau orice persoană fizică care are un interes legitim în soluționarea unui obstacol transfrontalier.

2. În sensul prezentului regulament, trimiterea la „autoritatea competentă” se referă, de asemenea, la situațiile în care mai multe autorități competente din același stat membru sunt competente sau trebuie consultate.
3. În sensul prezentului regulament, termenul „obstacol transfrontalier” se referă la unul sau mai multe obstacole transfrontaliere legate de un dosar transfrontalier.

CAPITOLUL II

Puncte de coordonare transfrontalieră

Articolul 4

Înființarea de puncte de coordonare transfrontalieră

1. Fiecare stat membru instituie unul sau mai multe puncte de coordonare transfrontalieră în conformitate cu cadrul său instituțional și juridic, la nivel național sau regional sau la ambele niveluri, în conformitate cu alineatul (3).
2. Două sau mai multe state membre învecinate pot decide să instituie un punct comun de coordonare transfrontalieră care să fie competent pentru una sau mai multe dintre respectivele regiuni transfrontaliere.
3. Fiecare punct de coordonare transfrontalieră se înființează în unul dintre următoarele moduri:
 - (a) în calitate de autoritate separată sau de organism de drept public;
 - (b) ca parte a unei autorități existente sau a unui organism de drept public existent, inclusiv prin încredințarea sarcinilor suplimentare ale punctului de coordonare transfrontalieră unei autorități existente sau unui organism de drept public.
4. Statele membre se asigură că, în termen de două luni de la decizia de instituire a punctului de coordonare transfrontalieră, datele de contact și informațiile referitoare la sarcinile acestuia sunt disponibile pe site-ul web al programelor Interreg menționat la articolul 36 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2021/1059. Statele membre asigură vizibilitatea și accesibilitatea punctului de coordonare transfrontalieră.

Articolul 5

Principalele sarcini ale punctelor de coordonare transfrontalieră

1. Statele membre definesc, fie individual, în cazul menționat la articolul 4 alineatul (1), fie împreună, în cazul menționat la articolul 4 alineatul (2), sarcinile pe care le îndeplinește fiecare punct de coordonare transfrontalieră și sarcinile care îi sunt conferite autorității competente.
2. Statele membre decid dacă punctele de coordonare transfrontalieră pot acționa pe baza unui dosar transfrontalier în nume propriu sau dacă sunt responsabile doar de comunicarea cu inițiatorii în numele autorității competente.

3. Punctul de coordonare transfrontalieră constituie singurul punct de contact al inițiatorului, în funcție de organizarea punctelor de contact instituite de statele membre, după cum urmează:
- (a) fiecare punct național de coordonare transfrontalieră pentru toate dosarele transfrontaliere depuse de un inițiator situat pe teritoriul statului membru respectiv;
 - (b) fiecare punct de coordonare transfrontalieră regională pentru dosarele transfrontaliere depuse de un inițiator situat în regiunea sau regiunile frontaliere ale statului membru respectiv;
 - (c) fiecare punct comun de coordonare transfrontalieră pentru dosarele transfrontaliere depuse de un inițiator situat într-una dintre regiunile de frontieră în cauză.
4. Pe lângă sarcinile menționate la articolele 8, 10 și 11, punctele de coordonare transfrontalieră îndeplinesc următoarele sarcini:
- (a) instruirea și ținerea unui registru public care să includă toate dosarele transfrontaliere depuse de inițiatorii situați în statul membru respectiv;
 - (b) menținerea unei legături cu Comisia și sprijinirea sarcinilor de coordonare ale Comisiei menționate la articolul 12, prin furnizarea informațiilor necesare, inclusiv clasificarea NUTS pentru fiecare dosar.

În cazul în care într-un stat membru există mai multe puncte de coordonare transfrontalieră, un singur punct de coordonare transfrontalieră (denumit în continuare „principalul punct de coordonare transfrontalieră”) îndeplinește sarcinile prevăzute la literele (a) și (b).

5. Statele membre se asigură că registrul prevăzut la alineatul (4) rămâne disponibil publicului în formate deschise prelucrabile automat, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului²³, care permit sortarea, căutarea, extragerea, compararea și utilizarea datelor; și este actualizat de cel puțin trei ori pe an. Punctul de coordonare transfrontalieră poate integra informații cu acces liber sau poate face legătura între registru și portalul unic de internet menționat la articolul 46 litera (b) din Regulamentul (UE) 2021/1060, site-ul web menționat la articolul 49 alineatul (1) din regulamentul respectiv sau site-ul web menționat la articolul 36 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2021/1059.
6. Într-un stat membru în care există mai mult de un punct de coordonare transfrontalieră, punctele de coordonare transfrontalieră transmit informațiile necesare punctului de coordonare transfrontalieră principal pentru a-i permite acestuia să își îndeplinească sarcinile prevăzute la alineatele (4) și (5).

²³ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj?locale=ro>).

7. În cazul în care două sau mai multe state membre învecinate au decis să înființeze un punct comun de coordonare transfrontalieră, punctul respectiv transmite informațiile necesare punctelor de coordonare transfrontalieră principale ale statelor membre respective, dacă există.

CAPITOLUL III

Dosare transfrontaliere

Articolul 6

Elaborarea și depunerea dosarelor transfrontaliere

1. Inițiatorul elaborează un dosar transfrontalier în conformitate cu articolul 7.
2. Inițiatorul transmite dosarul transfrontalier punctului de coordonare transfrontalieră din statul membru în care se află sau în care își are sediul social.
3. În cazul în care dosarele transfrontaliere referitoare la același obstacol transfrontalier sunt inițiate în două sau mai multe state membre învecinate, punctele transfrontaliere de coordonare din statele respective iau legătura între ele pentru a stabili care dintre ele se va ocupa în principal de dosar.

Articolul 7

Conținutul dosarelor transfrontaliere

1. Dosarul transfrontalier include cel puțin următoarele elemente:
 - (a) o descriere a interacțiunii transfrontaliere, a contextului acesteia și a problemei generate de un obstacol transfrontalier care ar trebui rezolvat;
 - (b) o justificare a necesității de a soluționa obstacolul transfrontalier;
 - (c) dacă este disponibilă, o descriere a impactului negativ al obstacolului transfrontalier asupra dezvoltării regiunii de frontieră;
 - (d) aria geografică în cauză;
 - (e) în cazul în care este disponibilă și relevantă, durata necesară preconizată a aplicării unei derogări de la obstacolul transfrontalier sau a unei excepții de la acesta sau, dacă este justificată în mod corespunzător, eliminarea acesteia.
2. Inițiatorul poate, de asemenea, să identifice obstacolul transfrontalier și, dacă este posibil, să propună textul pentru o derogare sau o excepție de la obstacolul transfrontalier sau pentru o rezoluție juridică ad-hoc.
3. Aria geografică menționată la alineatul (1) litera (d) se limitează la minimumul necesar pentru soluționarea eficientă a unui dosar transfrontalier.

Articolul 8

Măsurile de evaluare preliminară

1. Punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă evaluează fiecare dosar transfrontalier depus în conformitate cu articolele 6 și 7 și identifică obstacolul transfrontalier sau obstacolele transfrontaliere.
2. În termen de două luni de la depunerea dosarului, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă poate solicita inițiatorului să aducă clarificări cu privire la dosarul transfrontalier sau să prezinte informații specifice suplimentare. O astfel de cerere precizează motivul pentru care și în ce aspect dosarul transfrontalier nu este considerat suficient pentru a fi examinat.

În cazul în care dosarul transfrontalier revizuit nu abordează aspectele considerate insuficiente, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă poate încheia procedura și informează inițiatorul în consecință, precizând motivele.
3. În cazul în care, după evaluarea unui dosar transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă ajunge la concluzia că nu există un presupus obstacol transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră poate încheia procedura și informează inițiatorul în consecință, precizând motivele.
4. În cazul în care, după evaluarea unui dosar transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă ajunge la concluzia că presupusul obstacol transfrontalier există, aceasta poate alege, în orice etapă a procedurii, să nu îl soluționeze și informează inițiatorul în consecință, precizând motivele.
5. Înainte de finalizarea evaluării, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă analizează în detaliu dacă, în cazul fiecărui presupus obstacol transfrontalier, se poate baza pe un acord de cooperare internațională în vigoare, fie bilateral, multilateral, multisectorial sau specific unui anumit sector, care oferă un mecanism propriu de soluționare a obstacolelor transfrontaliere între statele membre vizate de obstacolul respectiv sau de obstacolele respective. În cazul în care există un astfel de acord internațional, soluționarea unuia sau mai multor obstacole transfrontaliere, inclusiv actorii implicați și procedura de urmat, în special, pentru stabilirea unei legături și cooperarea cu statul membru învecinat, sunt reglementate exclusiv de dispozițiile respectivului acord.
6. În cazul în care statul membru alege să soluționeze obstacolul și în absența oricărui acord internațional de tipul celui menționat la alineatul (5) sau în cazul în care acordurile internaționale disponibile nu par să contribuie în mod satisfăcător la soluționarea obstacolului stabilit în dosarul transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă poate aplica instrumentul de facilitare transfrontalieră fie individual, fie, dacă este necesar și convenit, de comun acord cu statul membru învecinat.

Articolul 9

Informații pentru inițiator

1. După primirea unui dosar transfrontalier sau a unui dosar transfrontalier revizuit, punctul de cooperare transfrontalieră sau autoritatea competentă îl informează în scris pe inițiator cu privire la orice măsură de evaluare preliminară întreprinsă în conformitate cu articolul 8, în termenul standard prevăzut în legislația națională pentru răspunsurile la o cerere echivalentă transmisă administrației.

2. În cazul în care legislația națională nu prevede un astfel de termen, se aplică următoarele termene:
 - (a) trei luni pentru măsurile de evaluare preliminară menționate la articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf;
 - (b) șase luni pentru măsurile de evaluare preliminară menționate la articolul 8 alineatul (3) și (4).
3. Informațiile furnizate în temeiul alineatului (1) indică, de asemenea:
 - (a) măsurile de evaluare preliminară care au fost întreprinse, justificarea și concluziile acestora, dacă sunt deja disponibile;
 - (b) căile și procedurile de recurs prevăzute în legislația națională împotriva acestor etape de evaluare preliminară, dacă este cazul.
4. Primul contact cu inițiatorul în temeiul articolului 8 alineatul (2) primul paragraf poate preciza, de asemenea, că este nevoie de mai mult timp pentru analiza juridică sau pentru consultări în interiorul statului membru sau pentru coordonarea cu statul membru învecinat.

CAPITOLUL IV

Instrumentul de facilitare transfrontalieră

Articolul 10

Procedura

1. În cazul în care punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă a decis, în temeiul articolului 8 alineatul (6), să aplice instrumentul de facilitare transfrontalieră, acesta aplică procedura prevăzută în prezentul articol.
2. După ce punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă a identificat obstacolul transfrontalier în sistemul său juridic național, aceasta informează inițiatorul cu privire la:
 - (a) obstacolul transfrontalier identificat;
 - (b) natura dispoziției aflate la originea obstacolului transfrontalier care ar trebui modificată pentru a rezolva obstacolul;
 - (c) măsurile următoare care conduc la eliminarea sau nu a obstacolului transfrontalier și care dintre procedurile prevăzute la alineatele (4) sau (5) din prezentul articol ar trebui să se aplice.
3. După evaluarea dosarului transfrontalier și identificarea obstacolului transfrontalier, punctul de coordonare transfrontalieră competent face schimb de informații relevante cu privire la obstacolul transfrontalier cu punctul de coordonare transfrontalieră competent din statul membru învecinat. Punctele de coordonare transfrontalieră depun eforturi pentru a evita procedurile paralele referitoare la același obstacol transfrontalier.
- 4.5. În cazul în care obstacolul transfrontalier constă într-o dispoziție sau o practică administrativă care nu impune modificarea unei dispoziții legale, punctul de coordonare transfrontalieră contactează autoritatea competentă responsabilă în ceea ce privește dispoziția administrativă pentru a verifica dacă o modificare a acesteia sau a practicii administrative respective este suficientă pentru a soluționa obstacolul transfrontalier și dacă autoritatea este dispusă să o modifice în consecință. Inițiatorul este informat în scris în termen de opt luni de la depunerea dosarului transfrontalier.
- 5.6. În cazul în care obstacolul transfrontalier constă într-o dispoziție legală, punctul de coordonare transfrontalieră contactează autoritatea competentă pentru a verifica dacă o modificare, inclusiv o excepție de la dispoziția legală aplicabilă sau o derogare de la aceasta, ar rezolva obstacolul transfrontalier și dacă autoritatea competentă va lua măsurile necesare pentru a declanșa o procedură legislativă în conformitate cu cadrul instituțional și juridic. Inițiatorul este informat în scris în termen de opt luni de la depunerea dosarului transfrontalier.
6. În cazul în care un dosar transfrontalier a fost depus la punctul de coordonare transfrontalieră din două sau mai multe state membre învecinate, fiecare dintre

acestea decide cu privire la tipul de procedură care trebuie urmată în statul membru respectiv.

7. În cazul în care în urma unei analize juridice, a unor consultări în interiorul statului membru, a coordonării cu statul membru învecinat sau cu autoritatea competentă a statului membru învecinat se declanșează o modificare a unei dispoziții administrative sau se lansează o procedură legislativă ce împiedică punctul de coordonare transfrontalieră să răspundă inițiatorului în termen de opt luni în temeiul alineatelor (4) și (5), inițiatorul este informat în scris cu privire la motivul întârzierii și la calendarul răspunsului.

Articolul 11

Măsuri finale pentru soluționarea obstacolului transfrontalier

1. Pe baza evaluării efectuate în temeiul articolului 8 și în conformitate cu informațiile primite în temeiul articolului 10 alineatul (3), punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă informează în scris inițiatorul cu privire la rezultatul dosarului, și anume:
 - (a) rezultatul unei proceduri în temeiul articolului 10 alineatul (4), inclusiv, după caz, modificarea oricărei dispoziții administrative;
 - (b) rezultatul unei proceduri în temeiul articolului 10 alineatul (5), inclusiv, după caz, lansarea unei proceduri legislative sau modificarea oricărei dispoziții legale;
 - (c) faptul că obstacolul transfrontalier nu va fi abordat;
 - (d) motivele care stau la baza poziției adoptate în temeiul literelor (a), (b) sau (c);
 - (e) termenul de introducere a unei căi de atac în temeiul legislației naționale, dacă este cazul. În absența unui termen în temeiul legislației naționale, inițiatorului i se acordă șase luni pentru a solicita reexaminarea deciziei.
2. În cazul în care punctul de coordonare transfrontalieră sau autoritatea competentă a decis să soluționeze obstacolul transfrontalier prin procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (5), acesta:
 - (a) informează punctul de coordonare transfrontalieră al statului membru învecinat;
 - (b) informează inițiatorul cu privire la cele mai importante etape ale modificării dispoziției legale, inclusiv, după caz, cu privire la procedura legislativă inițiată pentru a proceda la o modificare legislativă care să soluționeze obstacolul transfrontalier sau la decizia finală de respingere a procedurii.

Totodată, inițiatorul ar trebui să fie informat în cazul în care autoritățile competente ale statului membru învecinat au inițiat, de asemenea, modificarea unei dispoziții legale.

3. În cazul în care statul membru în cauză și statul membru învecinat ajung la concluzia că fiecare dintre ele dorește să lanseze o procedură legislativă proprie sau o modificare a dispozițiilor sau practicilor lor administrative, aceasta se face în strânsă coordonare, în conformitate cu cadrul lor instituțional și juridic respectiv. Coordonarea poate viza calendarul procedurilor și poate conduce la instituirea unui comitet mixt cu reprezentanți ai punctelor de coordonare transfrontalieră.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 12

Sarcinile de coordonare ale Comisiei

Comisia îndeplinește următoarele sarcini de coordonare:

- (a) ține legătura cu punctele de coordonare transfrontalieră;
- (b) sprijină consolidarea capacității instituționale în statele membre, necesară pentru punerea în aplicare eficientă a prezentului regulament;
- (c) promovează schimbul de experiență între statele membre și, în special, între punctele de coordonare transfrontalieră;
- (d) publică și păstrează o listă actualizată a tuturor punctelor de coordonare transfrontalieră naționale și regionale;
- (e) instituie și ține un registru public al dosarelor transfrontaliere.

Articolul 13

Monitorizare și raportare

- 1. Până la zz.ll.aaaa [adică prima zi a lunii ulterior intrării în vigoare a prezentului regulament + șase luni; a se completa de către Oficiul pentru Publicații], fiecare stat membru informează Comisia cu privire la înființarea punctului sau punctelor sale de coordonare transfrontalieră și cu privire la datele de contact aferente.
- 2. Până la zz.ll.aaaa [adică prima zi a lunii ulterior intrării în vigoare a prezentului regulament + cinci ani; a se completa de către Oficiul pentru Publicații], Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.

Articolul 14

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*